

R.M.I.4°

159

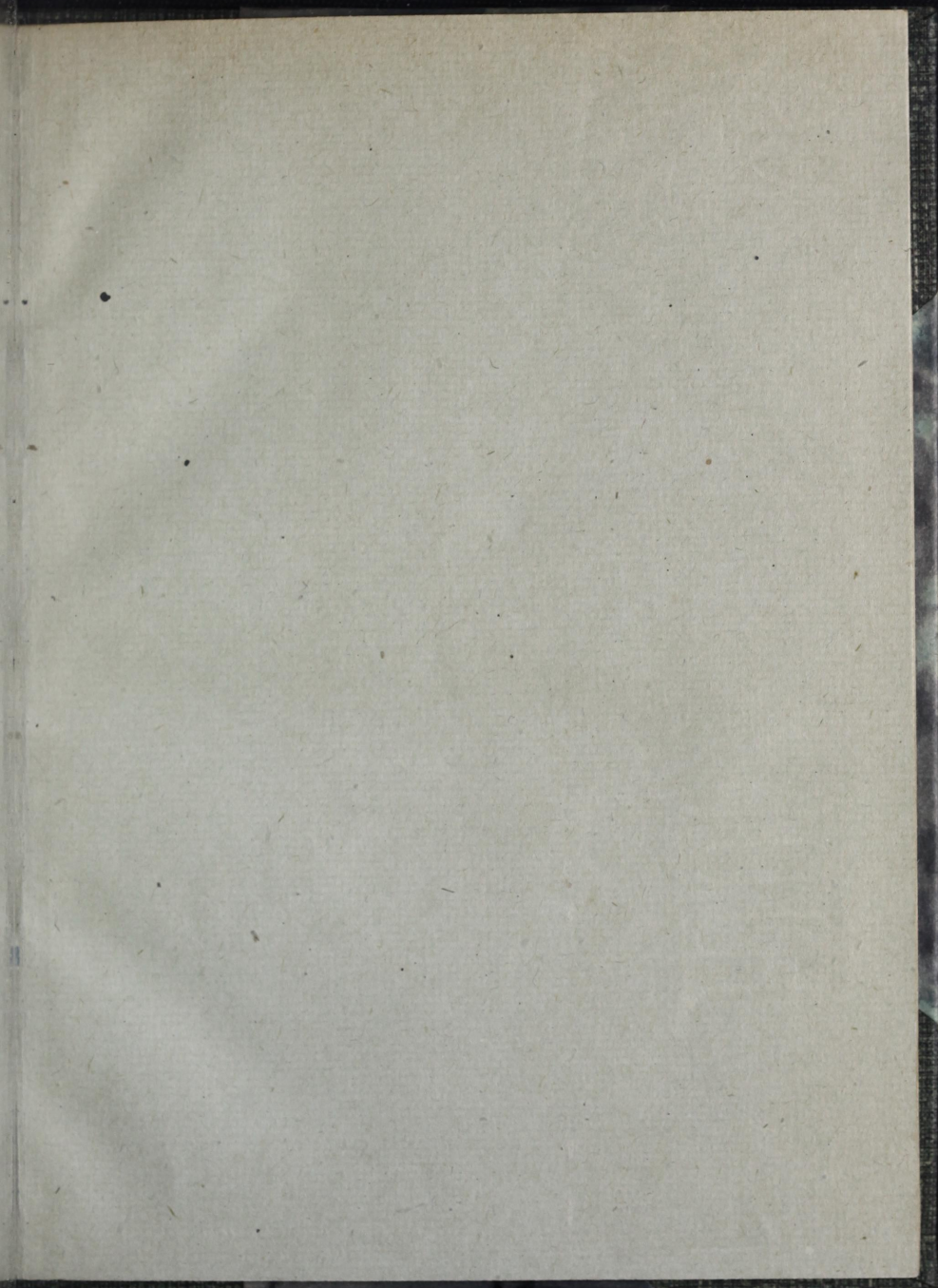
Bánkai N Mátyás

József hist.

Kolozsvár

1580

1970
52K

11
526

11
521

Historia

AZ IACOB PATRIARCHA FIARÓL IOSEPHROL, KI MEG VAGYON IRVAN MOSESNEC első könyvében. Kit az ő Bátyjai az álom magyarázattján kit Ioseph nekic monduán megremuluén el adac ötet az Mezőben az Ismaelitáknac, kinec ruháját vérbe keueréc, és ýgy czalác meg az ő vén Attyokat, monduán: így leltúc az te fiad ruháját. De az Isten lón Iosephol Kit nagy böczületbe hozà ötet Pharao Királynál, Ki ötet az ő álmánac meg magyarázattjaért, és hú solgallattyaért nagy Wirávalaßia. Kinec álma magyarázattját be tölte az Isten raytoc, kihez az ő Bátyjai mentenec Aegyptomba esedezuén nekic gabonáért, kit nem esmertéc.

Mint ielenté meg Ioseph őmagát az
ő Bátyjainac és Attyánac, Kiket
vegre mind hozza véuén, és
vigasztalást hozà ismet
az ő vén Attyá-

nac.

Nyomatot Colofuárot Heltaj Gaspárne Mű-
helyében, 1. 5. 8 o. Estendőben.

521

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

3

Ioseph nec meg mondom az ő Cronikáját,
Tellyes életenec nagy háboruságát,
És Rabsága után ő nagy wraságát,
Vigasztalom vele búuem bő moruságát.

O Törvényben regen Iacob Patriarcha,
Canahám földén lakéc tizenket fiával,
Ioseph Iuhot őriz az tőb Battyaiual,
Kit Izrael beret inkább az tőb Fiainál.

Soc Binú Ruhátis csináltatà neki,
Látac az Battyaj hogy igen bereti,
Iosephet mindennél hogy inkább keduelne,
Az Battyaj kezdéc őt búueken gyűlölni.

Ezek nec vránna Ioseph álmod látà,
Reggel vig ortzáual Battyainac monda,
Kerlec halgassatoc mit láttam álmomban,
Keueket az mezőn kötőnc, vala álmomban.

Fel keluén az keueket kit en kötőc vala,
Teteyéuel bēpen egyenest fel ál valà,
De az ti keuetec kőrös környül vala,
Az en keuem előt mind meg haylottac vala.

Nehéz keduel hallac Ioseph nec Battyai,
Nagy kemény beféddele est mongyác őneki,
Hát mi Királyónka így akarnál lenni,
És előtted nekűnc vgy kellene bōlgálni

Egy nehány nap múluá meg más álmod látà

A 2

Az

4
Az önnön Attyánac s Battyainac mondà,
Az Nap az Hóld vgymond ez egyiel álmonba,
Tizenegy czillaggal en elöttem meg alá.

Czendez búuel Jacob igen meg haraguéc,
Mondà hát az földre mi elötred efnénc,
En és az te Anyád tegedet tifielnénc,
Az te Battyaiddal mind te Bolgaid lennőnc.

Irigykednec vala minnyáyan búuekben.
Jacob mind ezeket tartya elmeyében,
Iosephnec tíz Battya méne az mezőre,
Vén Attyoc luhait őrzic vala Sichemben.

Soltà az vtán Izrael kis fiát,
Mennyel fiam lásd meg az te Battyaidat,
Tudod hogy Sichembe őrzic az luhokat,
Mond meg obtán nekem ha békéuel vadnac.

Talalà egy ember Iosephet vtában,
Hogy ott budosneyéc béuel az pusztában,
Monda mit keresz itt fiam az pusztában,
Battyaidat látám nem regen Dotaimban.

Onnan Dotaimban Ioseph el indula,
Az Battyai ötet mikor láttac volna,
Sörnyű halálára tanácskoztac vala,
Illyen módon kőstőc egy másnac bóltac vala.

Ier ölyűc meg vgymond lásuc az ő álmár,
Hogy ha hóltà vtán önekie hasnál,

És

5
És keueryűc vérben à soc binű Ruhát,
Ašt mongyuc hogy őtet az vadac ſaggattác.

Ruben az örög bic kere ašt ne tennéc,
Az ő Attyoc fiát ártatlan ne ölnéc,
Az ártatlan bűnért mert meg büntetnénc,
Inkáb egy ő kútban eleuenen be vernéc.

Azonközbe iútà Ioseph ő közikben,
Báttjai ragadác őt nagy dühöſſégben,
Ruháját le vonác nagy irigyſégben,
Egy ő kútban vetéc nagy dühöſſégben.

Iuda az többinec monda imhól iőnc,
Im Galileából Áros nepec iőnc,
Ier adgyuc ő nekic Penzen az gyermeket,
Ne fertezteſſűc meg verében kezűnket.

Azért ſemmiképpen ešt ne czelekedgyűc,
Mert mi Attyánc fia hogy őtet meg öllyűc,
És az ártatlan vért mi el ne rekenczűc,
Iudanac beſędin minnyáyan meg allánac.

Az Medianitác azomban iutánac,
Iosephet az kútból Báttjai ki vonác,
Harmintz Ezűſt pénzen őnekic adác,
Az Medianitác vtokra indulánac.

Ruben ašt ſűuében el vegeſte vala,
Hogy vrozua őtet az kútból ki vonná,
Attyafiaitól más felé ment vala,

Egy keués vártatua az kúthoz ment vala.

Óczét az ó kútban nem találta vala,

Keferúfégeben ruhayát baggattya,

Attyafiaihoz méne nekic monda,

Iay né tudó meggyec Ioseph ninczen az kútban

Hamar egy Gódöllye verét ki ereftéc,

Ioseph nec ruhayát beleye keueréc,

Segen ven Attyoknac eleiben viuéc,

Iosephet nem lattác, de ruhayát így leltéc.

Azért lásd meg ha az te fiad ruhája,

Ioseph nec ruhayát Iacob meg ismeré,

Nagy keferú sírást Israèl el kezdé,

Ruhayát baggattya fákot vonà feyére.

Banattyában síruán Israèl aít mongya,

Iay en venfégem nec berelmes Istápya,

Iay en bemeim nec bép világosága,

Iay az fene Vadac hafa ó koporlóya.

Oda gyúltec vala Fiai s Leányi,

Mind az tiz fiának az tiz feleségi,

Hogy meg vigasztalnác kezdéc ötet kérni,

Izraèl nem akar sírasatól meg búnni.

El adác Iosephet Medianitáknac,

Pharao Királynac ó Komornikyánac,

Az fő Hopmester nec az az Putiphárnac,

Ez gond viselőye az Király vduaránac.

Putiphár Iosephet mikor hozzà véuè,
Wrát szeretettel fogállya hűséggel,
Isten dolgaiban szerenczéffe téue,
Iosephet Wránac igen kedueffe téue.

Az Wra Putiphár mikor látta vólna,
Hogy Isten Iosephnec dolgaiban vólna,
Az mit czelekednéc Isten által vólna.
Iosephért az Isten marhayát meg áldà.

Iosephet Putiphár igen meg szeretete,
Minden háza népén feyedelmé téue,
És minden ióságát kezében erebte,
Mert látà hogy Isten vele vagyon mindenben.

Az v̄dötöl fogua Wr Isten meg áldà,
Putiphárnac házát minden ióual láta,
Vduarán mezeyén valaménye vala,
Iosephért az Isten mindent sáporit vala.

Semmire Putiphár már nem gondol vala,
Mind feleségestől czac kébt ébnece vala,
Mindeneknec gongya czac Iosephen vala,
Mert az Wra mindent reáya bizot vala.

Iosephnec ortzáya s̄p, és ő termete,
Az Ab̄sonya penig semét reà vete,
Kezdé azon k̄rni hogy ő velle lenne,
Ioseph Isten f̄lő az bűnt ő nem miuele.

Im mi ólta engem Wram ide hozot,

Nálad

Náladnál egyebet töllem meg nem tiltot,
 Mindeneket az en kezem alá adot,
 Azért hogy mielnéc ilyen nagy gonosfágot.

Történéc hogy Ioseph az házban ment vala,
 Az Assonnál senki tób ottben nem vala,
 Az Assony Iosephnec ruháját ragadà,
 Ioseph hály en velem az Assony neki monda.

Ioseph magat rántà az házból ki futà,
 Assonya kezében ruhája maradà,
 Az Assony est látà felbóual kiáltà,
 Minden háza népe kiáltásra be futà.

Az Sido férfiat be hozà közinkben,
 Meg kissébbit vala en tistességemben,
 De hogy en kiáltéc el futà en töllem,
 Imhól az ruhája maradà czac kezemben.

Király vduarából Putiphár meg ióue,
 Felesége neki est mind meg beszélle,
 Iosephnec ruháját hozà eleiben,
 Ez nagy álnokfágot Wránál el hitete.

Igen meg geryede Putiphár búueben,
 Iosephet verteté Király tömlőzében,
 Ártatlan véterlen segény az bűnökben,
 Azért Isten vala Iosephel az tömlőzben.

Iosephet az Isten berenczésse réue,
 Mert ő velle vala nagy kegyelmessége,

Iosephet az Tömlörtz tarto meg szerete,
Az Király foglyait mind kezében erefte.

Eft az tömlörtz tarro mikor látta volna,
Hogy Isten Iosephnec dolgaiban volna,
Az mit czelekednéc iò szerenczés volna,
Házát minden dolgát Iosephre bizta vala.

Ezeknec vtánna Király Pohárnakya,
Ès az Súiòc Wra vèrkeztenec vala,
Pharaho mindkettòt meg fogatta vala,
Az tömlörtzben òket egyyüt tétette vala.

Latánac egy çiyel álmodt òk mind ketten,
Meg somorodanac az tömlörtz fenekén,
Igen sápolkodnac álomnac értelmén,
Ioseph reggel méne közikben az tömlörtzben.

Monda Ioseph nekic melly somorúic vattoc,
Tegnap az mint latám vigabbac valátoc,
Ne keferegyeteç Istenben bizátoc,
Ha ò benne biztóc bizony meg sábadúltoc.

Az Pohárnac monda álmottunc mind ketté
De nincz ez tömlörtzben ki nekünc meg feycze,
Ioseph monda hogy czac az Istent illetne,
De mind azon által hagyà hogy meg beszélne.

Eft latám álmomban hogy egy bölò tóke,
Harom sèp sál vesòt hamar fel neuele,
Zöldüle virágzéc getezdeis nõue,

Pharao pohára latám vala kezembe.

A ssep meg ért fölöt gyorsan le szakítottam,
Az kezemben valo pohárban faczarám,
Pharao Királynac ő kezében adám,
Azért ez az álom kin en meg somorodám.

Ioseph monda neki ez en nec értelme,
Az három veső föl három napot jegyez,
Mert harmad nap muluán Királynac kegyelme,
Lésen te feyeden és be állas tisedben.

Pharao meg adgya te Wraságodat,
Ackor tégy en velem oly irgalmasságot,
Ielencz meg öneki az en rabságomat,
Mert en nem mielttem semmi oly gonozságot.

Haluán az fő Sütő Ioseph nec est mondà,
Harom feyer kosár feyemen ál vala,
Pharao fő etke az felsőben vala,
Az eghi madarac feyemen eb nec vala.

Ioseph ast felele Király Sütőyének,
Az három kosároc hogy ast jegyzeneyéc,
Hogy harmad nap muluán onnan ki vitetnéc,
Az akas to fara ötet fel fűgestenéc.

Lön harmad nap múlva sületése napya,
Pharao Királynac oly nagy vigasága,
Gazdag lakodalmot készitetet vala,
Ő fő solgaiual vigan lakozic vala,

Pha

Pharao ſolgai közzül emlekezéc,
Két fogoly ſolgai hogy ki hozatnánac,
Az Pohárnac ifmet helyében állatnéc,
Sütő feyedelmec az fára akasztatnéc.

Két eſtendő múlua Király álmod látà,
Mint ha egy folyo viz mellette állana.
Hét ſép köuér Ókróc vizből iöttéc vala,
Legeluén az fűuen viz mellet iárnac vala.

Ezec vián látà hét hituán Ókróker,
Azon folyo vízből eſmet fel iöuenec,
Ámaz hét ſép köuér Ókrókhez menénec,
Az hét köuéréket az hituánoc meg öuéc.

Azonközbe Király álomból ſerkene,
Az álmod forgatya Király elmeyében,
Eſmet álom iöue Pharao ſemére,
Máſodſoris Király álmodnia kezdé.

Látà Király Sárból fel neuekedénec,
Hét ſép köuér tellyes iò gabona feyec,
Látà hét más meg fült gabona feyeket,
A ſép tellyefeket az hituanoc el nyeléc.

Pharao álomból hogy fel ſerkent vala,
Reggel nagy ſomorú lélecek iár vala,
Egész Aegyptomban ſéll el boczatà,
Iöuendő mondokat bölczeket be hozatà.

Király az álmokat nekic meg béſélle,

12
De az bölczec közzül senki meg nem feyte,
Az fő Poharnakya Kiralynac felele,
Az en nagy bánatim mostan iútnac esembe.

Mikor te felléged reánk háragut vala,
Az tömlőtze minket be vettetél vala
Mind ketten egy egy álmod lattunc vala,
Az álmod mi búuúnc meg somorodot vala.

Ott egy Sido iffiu mi közöttünc vala,
Az álmod önéki meg befélte vala,
Az mint ő meg feyte azképpen löt vala,
Mert harmad nap mulua minket ki hoztác vala.

Pharao est haluán Iosephért boczátá,
Hamar az tömlőtzeből hozzáya hiuatá,
Meg borotválkozéc más ruhát von reá.
Ioseph Pharaonac nagy terdet s feyét haytá.

Ioseph nec Pharao monda álmod látéc,
Soc bölcz Ferfiakat hozzam hiuattatéc,
De soha az álmod ők meg nem feyhetéc,
Azért en felőled illy bizonyos hirt halléc.

Hogy ha en az álmod neked meg beféllem,
Meg feyted bizonynyal ha akarod nekem,
Ioseph est felele nem ál az en raytam,
De mind azon által Király mond meg nekem.

Pharao est monda en láttam álmodban,
Tehát egy folyo viz mellet jároc vala,

Het

Het s'ep kouer Okroc vizbol iottec vala,
Legeluén az fuuon viz mellet iarnac vala.

Latam hogy vtannoc mas hituan rúť Okroc,
Azon folyo vizbol ismet fel iouéneć,
Amaz het s'ep kouer Okrokhez menéneć,
Azokat meg ouéc de raytoc meg sem tetzéc.

Az het kouer Okreket hogy meg ottéc vala,
Vgyan olyan hituan az het és rúť vala,
Almomból azomban fel serkentem vala,
Esmet el aluám álmomban láttam vala,

Latam hogy az Sárból fel neuke déneć,
Het s'ep kouer tellyes ió gabona feyec,
Latam más het hituan gabona feyeket,
Latam a s'epeket hogy ezec mind meg ouéc.

En Pharao mikor álmomból serkenéc,
Aegyptus orságbá az bôlczekért küldéc,
Iouendô mondókat Vraslokat gyútéc,
De az en álmomat soha meg feythetéc.

Ioseph hogy est hallà Pharaonac mondà,
Egy fele Királynac ez mind az két álmà,
De hogy kétser láttá Pharahó álmában,
Isten ielentette Pharaonac iauára.

Azért az két álmoc mind egyet iegyezneć,
Az het kouer Okroc az het bôű Estendôt,
Az het gabona feyec kic vóltac tellyesec,

B3

Azok

14
Azokis jelentic az het böü Eftendöket.

Im het Eftendeig Aegyptus országban,
Olly nagy böüség leben minden tartományban,
Melly ez elöt nem völt soha ez országban,
Ez vtan sem leben soha itt Aegyptusban.

Az het hituán Ökröc het drága Eftendöc,
Het drága Eftendöt ezekis jegyezne,
Ezec kétség nélkül bizonynal meg lebne,
Nem soc vdo múlua czac hamar el iouendöc.

Ezeknec vtanna het drága Eftendöc,
Iönc Aegyptusra felette búc vdo,
Aegyptus országban mind el fogy kenyerec,
Az böü Eftendökröt ingyen sem emlekezne.

Most azért felséged hamar kerestésen,
Értelmes bölcz embert ki gondot viseljen,
Kit Pharao mostan feyedelmé tegyen,
Ez ország gongyára ki elég ember légyen.

Minden tartományban ferez tistartókat,
Kic csináltasana gabonás házakat,
Az het böü Eftendön kikben rakhasana,
Aegyptus országban örödét az gabonának.

Tarczác meg az gabonát az drága vdoke,
Mert olly nagy ehseg iö Aegyptus földere,
Sem bántnac sem veinec az het Eftendöben,
Ackor el oztasad az Buzát minden helyen.

Terzéc

Tetzéc Pharaonac Iosephnec befédé;

Az ő vduarában minden fő népénc,
Pharao ašt mongya vallyon hól lelhetnéc,
Illyen bölcz embert kiben lelke Istenec.

Pharao Iosephnec Wrac előt mondà,
Isten miért hogy neked ezeket mutatta,
Nincz illyen bölcz ember seles ez világon,
Azért teged teslec Wrrà en vduaromban.

Ismet Király monda Iosephnec és solà,
Aegyptus oršágnac töttelec Királyà,
És minden népemet attam kezéd alá,
Czac Király seğkem tistedet fellyül múlya.

Pharaho wyából gyűröyét ki vöue,
Iosephnec wyában az Király be téué,
Draga arany lántzot ő nyakában veté,
Biborban Barsonyban Iosephet öltözteté.

Másodic seğkiben Király hordoztattya,
Elöttöc kiáltya ez Aegyptus wra,
Kezét labát senki meg ne mozdithassa,
Ioseph ackarattya nélkül Király ašt mongya.

Titoc tudoyánac Iesephet neuezé,
Felefégül neki à Samerot szerzé,
Manassest Efraimot Ioseph mikor nemzè,
Ioseph Király előt az Oršág látni ménè.

Aegyptus oršágát Ioseph mind eliarà,

Har

10
Harmintz öt estendő s Ioseph akkor vala,
Pharao Királynac hogy előtte álla,
Mikor az Királynac álmát meg magyarázá.

Az Várasoc szerént tiszartókat szerze,
Gabonás házakat Ioseph sokat szerze,
Az het bőü Estendő azomban el iöue,
Ötödét mindenüt az Gabnánac be vede.

Azon Várasokba be gyütötte vala,
Az melly határokban az gabona löt vala,
Az het bőü Estendő meddég tartot vala,
Mindenüt az Buzát Ioseph be sette vala.

Az het búk Estendőc el közelgeténec,
Ioseph Pharaonac álmát mint meg feyte,
Mindenüt az ehfég neuekedic vala,
Az nép nec élése Aegyptusban el fogyà.

Pharao Királyra kiáltà az kősfég,
Mert el hatalmazéc raytoc az nagy ehfég,
Király paranczola Iosephhez mennyenec,
Az mit ő paranczol minnyáyan a st miuellyéc.

Az ehfég mindenüt neuekedic vala,
Ioseph az gabonás házakat meg nyitá,
Aegyptus országban az nép nec arúlya,
Minden egyéb földön is nagy ehfég vala.

Iacob mikor hallà hogy buzát arúlnac,
Aegyptus országban, monda tiz Fiánac,

Kébsül

Kétséggyetec hamar mert Buzát árólnac,
Aegyptus országban pénzen mindennec adnac.

Czac egymásra nébtec olly igen chebtec,
Samárokkal pénzt és fákot berezzetec,
Aegyptus országban Buzáért mennyetec,
Éhel meg ne hallunc mi és mi gyermekünc.

Izraël fiai Aegyptus országban,
Mikor iúttac vala Ioseph eleiben,
Artzúl borulánac az földre előtte,
Mert Iosephen vala az hatalom mindenben.

Ioseph őket latuán meg esmerte vala,
De azoc Iosephet nem ismeric vala,
Ott álmáról Ioseph emlekezet vala,
Az ő Bátyjáról kit régen látot vala.

Nagy kemény beszéddel szól Ioseph önekic,
Azon kérdi őket hogy honnan iöttene,
Canaham földéből neki feleléne,
Wram te szolgaid hogy mi élést vihetnéne.

Ioseph monda nekic de iól meg lassátoc,
Ha minden módotoc hogy ti kémecc vattoc,
Ez ország földére most azért iöttetec,
Hogy a hól erőtlemb az ország meg lassátoc.

Wrá Canaham földén egy Attyától vagyúc,
Mind igaz emberec tizen ketten vagyunc,
Az kiczin Öczénket mi Attyánknál hattuc,

De annac az Battyát houa löt nem tudgyuc.
 Ioseph esmét monda ez az mit en mondoc,
 Ezzel probállac meg hogy ti kémec vattoc,
 Vgy élyen Pharao hogy ti raboc léstec,
 Ha az Óczéteket előmbe nem hozzátoc.
 Azért külgyétec el egyet közzülletec,
 Kiuel ide ióyen az ti kis Óczétec,
 Ti peniglen addig it fogua legyerec,
 Igy probállac en meg ha igaz tú beséttec.
 Harmad napig őket őrizésben tartà,
 Az harmad nap muluán Ioseph nekic mőduán,
 Eggyet közzülletec hadgyátoc it fogua,
 Ti penig mennyetec az Buzáual el haza.
 Az ti Óczéteket előmben hozzátoc,
 Azzal probállac meg ha igazac vattoc,
 Ha penig veletec ide nem hozzátoc,
 Vgy élyen Pharao kémec vattoc meg haltoc.
 Ezecc Sido nyeluen bolánac ő köstőc,
 Az mi bűneinkért most méltan benuedgyűc,
 Az mi Attyánc fiát mert nem keserültűc,
 Nagy lelki rezkedue mi az kútba vettettűc.
 Ruben monda nekic kerétec iteket,
 Hogy ne rekenczétec az ti vereteket,
 De nem fogadátoc az en besedemet,
 Im most meg keressic raytunc az Ioseph vérét.

19
Ioseph nem ertene ok azt tudgyac vala,
Mert o vellec tolmacz által boltat vala,
Ioseph hogy est halla el fordulà sirà,
Ortzayát meg tölè esmet vellec b: sèlle.

Simeont elöttoc ott meg kötözteté,
'Az többinec sakyát Buzáual meg tölte,
Pénzét mindeniknec à sákban kötötte,
Az vira kölczéget adà annac felette.

Canaham földére haza indulánac,
Ételhez az vton együt meg allánac,
És egyic meg nyitá sáyát o sakyánac,
Hogy abrakot adnà sálláson à Samárnac.

Az o czomo pénzét à sákban találà,
Atyafiainac mingyarást meg mondà,
Minnyáyan sáuekben meg iyettec vala,
Miért mieltd est Istenert mongyác vala.

Atyokhoz Canaham földére jutánac,
Rendel mind meg mondác Atyoknac mint iár-
Kezdec óldaznia minnyáyan sakyokat, (tac,
Pénzeket minnyáyan sakyokba meg találác.

Iacob mindezeket hogy hallotta volna,
Simeon hogy fogua Aegyptusba vóna,
És az Beniamint oda kertéc volna,
Fiai az Buza arát meg hoztác vóna.

Iacob mōda Ioseph nincz azt iól tudgyátoc,

Fogua Aegyptusban Simeont harrátoc,
 Az Benianimotis fogua be aggyátoc,
 Az en fiaimtól engem mind meg fostotoc.

Ha az Benianimot töllem el visítoc,
 Törtennéc az vton gonosb berenczétoc,
 Az gyermeket töllem hogy el vesztenétoc,
 Engemet à Sirbe ottan be temetnétoc.

Ruben első fia monda Izraelnec,
 Bíz en reám gongyát az en kis Óczémnec,
 Ha bekéuel meg nem hozom kegyelmednec,
 Bator en két fiam tölled meg öleszenec.

Az éhfég peniglen neuekedic vala,
 Az vén Izraelnec kenyere el fogyà,
 Aegyptus földéröl kit hostanac vala,
 Mennyetec Buzáért meg Fiainac mondà.

Iuda penig monda mi el nem mehetűnc,
 Hogy ha mi Óczénckeleggyűt nem indulunc,
 Mert az Wrnac erős hittel meg esküttűnc,
 Hogy Óczénkel ősbue Aegyptusba be megyűnc.

Azzal próbál meg ašt monda mi nekűnc,
 Ha Benianimot oda visűc velűnc,
 Az vtán mindenkor sbadon mehetűnc,
 És kereskedhetűnc elég é'ést ad nekűnc.

Iuda penig monda boczásd el bekéuel,
 Kezes léféc érte meg hozom bekéuel,

Hogy

121
Hogy ne halljunc e hel mi meg gyermekünckel,
Kéfedelem nélkül el indullyunc ezentől.

Izraël felele ám bátor vgy legyen,
Wr Isten titeket békéuel visellyen,
És ott az Wr előt berenczésè tegyen,
Mindenben hozzátoc sűue irgalmas legyen.

Vigyétec az Wrnac sűep ayándekokat,
Az föld gyümölcséből mentől dragábbakat,
Diót, Mezet, Mirhát, drága Balsamokat,
Az elébbi pénzt is vigyétec meg az Wrnac.

Mennyetec el azért Aegyptus országba,
Az embert Wr Isten tegye irgalmasà,
Simeont békéuel hogy boczálsa haza,
Az Benianimot is ő ennekem meg aggya.

Az ayándekokat sűakyokba be rakác,
És az Benianimmal vtra indulánac,
Aegyptus országba mikor be iutánac,
Ioseph sine előt minnyáyan meg állánac,
Ioseph Benianimot mikor kőstóc látà,

Az ő háza gond viselőyénec mondà,
Im ez Férfiakat vid az en házamba,
Késcizétec etelt mert velec ebéllem ma.

Az mint Ioseph hagyà őket házba viuéc,
Mind meg rémulénec solánac ő kőstóc,
Amaz pénzért raytunc most patuart keresnec,

Hogy mind Samároستól minket rabbà tegyenee
 Solánac Iosephnec gond viselöyenee,
 Meg mondac mint iártac az előbbi pénzec,
 Monda önekiec legyetec békéuel,
 Isten látogatot meg titeker az pénzec.

Simeont közikben az Tömlözöböl hozatà,
 Min deniknec lábát vízzel meg mosatà,
 Terhes Samároknac abrakot adatà,
 Az ayándékokat ök elő raktac vala.

Az ayándékokat ök ott tarttyac vala,
 Ioseph azonközbe az házba be iútà,
 Az földre előtte le borúltac vala,
 Az ayándékokat hogy be mutatttyac vala.

Ioseph szeretettel f gada ö töllec,
 Meg köböne nekic és ašt kerdi vala,
 Él az Attyátoc kiröl ti solatoc,
 Az előt mikor ti itt en nállam valatoc.

Benianimot Ioseph hogy látà ö köböc,
 Monda önekiec ezé az Öczétec,
 Az ki felöl nekem ti emlékešteterec,
 Fiam regyen Isten veled kegyelmességer.

Süue az Öczéhöz fel geryedet vala,
 Sirástól ömagát nem tarthattya vala,
 Egy Kamorayában Ioseph igen sirà,
 Ötzyát meg mosi magát meg tartoztatà.

Attya

Attya fiaihoz az házba be méne,
 Paranczola őket hoznának eleikben,
 Az Attya fiait vltete eleiben,
 Az ki mint sületet egy más után egy rendben.

Paranczola Ioseph fákyokat meg tölczéc,
 Pénzét mind neknek az Buzában tegyéc,
 De az kisebbiknek fákyában be tegyéc,
 Az en Poharomat pénzellől be tegyéc.

Más nap reggel Ioseph őket el boczátà,
 Gabonákkal barimokat meg terhelni hagyà,
 Hazánac dolgozsát utánoc boczátà,
 Miként czelekednéc ő velec meg tanità.

A szolgál elé igy szólà öngic,
 Miért hogy ti ilyen gonoszt mietetec,
 Az jókért Wramnac mert gonoszt attatoc,
 Ióuendő mondónac Poharát el loptátoc.

Azoc felléne Ioseph Szolgájának,
 Miért állás illyent az te szolgálidnac,
 Keresd meg mi nállunc az Wramnac poharát,
 Az kinél meg leled legyen rabya az Wramnac.

Az Ioseph szolgáláya monda arra hagyom,
 Az mint ti mongyátoc az legyen en rabom,
 Az Wram Poharát kinél meg találom,
 Az többreuc penig el mehetec szabadon.

Ott mindenic fákyát az földre boczatác,

És

És fákyoknac ſayát minnyáyan meg ódác,
 Kezde kerelnie Iosephnec ſolgáya,
 Az Pohárt meg leléc Beniamin fákyában.

Latuán, Ruháyokat ottan meg ſagगतác,
 És nagy hamarſággal terheket fel rakác,
 Az Városba mikor Iosephhez iutánac,
 Artzúl ő előtte az földre borulánac.

Ioseph ő reáyoc kezde feddenie,
 Hogy mértétec vgymond ti eſt mielnie,
 Nem gondoltátoké hogy meg erténye,
 Efféle bölcz ember titeket meg büntetne.

Iuda penig monda Wram mit módhatúc,
 Előtted magunkat nem igazithattyuc,
 Im mostan meg tetzic az mi álnokſagunc,
 Az mi kis Óczénckel mi te rabyaid vagyunc.

Ioseph monda táuoly legyen az en töllem,
 Az bünteleneckel hogy vgy czelekedgyem,
 Az Pohár kinél vólt az rabom ennekem,
 Ti penig békéuel el mehettec en töllem.

Iuda eſmet kéri Iosephet ne bánnya,
 Könyörög ő neki beſédet meg hallya,
 Rendel meg beſelle mint az ő vén Attya,
 Beniamint nekic mert nagy kerésre atta.

Az gyermekeket Wram azért boczásd haza,
 En léſec ertete kegyelmednec rabya,

Mert

Mert ha az gyermeket vén Attyám nem láttyá,
Nagy keserűséggel leszen hamar halála.

Ioseph önnön magát ott meg nem tarthatà
Mindenc iól lattyac fel sóual kiáltya,
Hogy az házban senki otben ne maradnà,
Czac az ő Battyai vele marattac vala.

Ioseph nagy fel sóual sir hogy mindé hallya
En vagyoc az Ioseph Battyainac mondà,
Élé Iacob az en Attyám esmég mondà,
Mind el rémulénec nem felelhet nec vala.

Iőyetec en hozzám semmit ne félyetec,
En vagyoc az Ioseph monda őnekiec,
Kit ti Aegyptusba aron el adátoc,
Azért nem haragbom aßt bizonyyal tudgyátoc.

Az Isten engemet ertetec boczátot,
Aegyptus országban hogy meg tartatnátoc,
Az nagy dragaságban ebel ne halnátoc,
Mert még őt Ebtendeig tart az dragaság.

Azért fessetec mongyátoc Attyámnac,
Hogy en Ioseph élec im ti iól lattyatoc,
Minden dúczóságem neki meg mongyátoc,
Hogy wr feyedelem itt Aegyptusban vagyoc.

Ioseph az Óczénc ott nyakára haylà,
Nagy erősen sirà őter meg czokolà,
Az Battyainakis mind nyakára haylà,

Örömébe sira őket meg czokolgatà.

Mikor Pharaonac hirre attrac vólna,
Hogy Iosephnec Attya Canaham földén vólna,
Az Attya fiai oda iöttec vólna,
Terzéc Pharaonac és Iosephet hiuatà.

Monda az Pharao Király ott Iosephnec,
Az te vén Attyádért gyorsan el menyenec,
Buzáual barmokat hamar tethellyenec,
És külgy bekereketis az ő gyermekinec.

Izend meg öneki hogy sielsen hozzám,
Háza ezközuel semmit ne gondollyon,
Ez ország iauait önekie adom,
És Gazonnac földét önekie adom.

Ioseph bekereket Attyaért boczátà,
Miképpen Pharao neki paranczolà,
Az vtra kölczéget ő nekiec adà,
Mindeniknec egy egy Inneplő ruhát adà.

Húš Samárt buzáual marháual terhele,
Ioseph ő Attyánac ayándékot küldè,
Az Attya fiai vtokra erešte,
De Benianimot velec el nem erešte.

Harom száz ezüst pénzt adà az Öczénc,
Monda az többinec sietuén menyetec,
Az vton köztetec ti ne versengyetec,
Az en vén Attyámnac en sōmal kösōnytetec.

De Izrael búue mind mást gondol vala,
 Mert Benianimot köftöc nem látta vala,
 De à fekereket hogy ő látta vala,
 Lelke meg elede és fiainac mondà.

Canaham földére hogy haza iutánac,
 Ioseph köuerségét Attyoknac meg mondác,
 Az ayándékokat Attyoknac mutogattyác,
 Ioseph Aegyptusban feyedelem meg mondác.

Szegen vén Izrael síolà nagy örömmel,
 Elég ennekem az hogy fiam Ioseph él,
 El megyec hogy lássam ettembe sememmel,
 Izrael indulà mind az ő gyermekiuel.

Hetuen lélec Iacob háza népe vala,
 Kikkel Aegyptusba ő be megyen vala,
 Barma és iofága őneki soc vala,
 Izrael Canaham földén kit gyütöt vala.

Az öreg fekereken őket visic vala,
 Pharao vtánnoc kiket küldöt vala,
 Iudat vén Izrael előel boczátà,
 Gazonnac földére hogy őket igazgatnà.

Ioseph hogy meg érté fekeret késite,
 Az ő vén Attyánac eleiben méne,
 Vén Izrael látà nyakára czüggede,
 Soc ideig sirà mind kettő örömében.

Iacob monda immár örömeft meg haloc,

Mert hogy semeimmel tégedet láttalak,
 Ioseph monda im en főloc az Királynac,
 Hogy en Gazon földén titeket meg haggyalac.

Ioseph meg ielenté Pharao Királynac,
 Iőűesét Attyánac és Attya fiainac,
 Az ő gyermekéne c lábas marhayánac,
 Öcze vele vagy on ő Attya fiainac.

Pharao est haluán Ioseph nec felele,
 Lám előtted vagy on Aegyptusnac földé,
 Ahól neked tetzic mentől iob részébe,
 Sálicz oda őket akar Gazon földére.

Attyátis Királyhoz Ioseph el be hozà,
 Király kérde tölle hány Estendős vóna,
 Száz harmincz Estendős az Királynac mondà,
 Az Pharao Király vén Izraelt meg áldà.

Ioseph önekiec örökfeget serze,
 Aegyptus országnac mentől iob részébe,
 Mint Király meg hatta Gazonnac földére,
 Be szállità őket mind barmostól az földre.

Az ehféig peniglen olly igen nagy vala,
 Egész Canahám földén kenyér nem vala,
 Aegyptusban Buza venni menne c vala,
 Az Gabonát penig Ioseph arúlly a vala.

Egész Canaham földé pénzét oda hordà,
 Ioseph nec Buzáért Aegyptusban hagyà,

Már Aegyptusnakis pénze mind el fogyà,
 Király Tarházában Ioseph az pénzt rakatà,
 Aegyptusba az nép Iosephre kiáltà,
 Wram miért hatz minket ehel meg halnunc,
 Egy pénzünk sincz immár hanem lábás marhác
 Kérünc agy kenyeret az barmokért hogy ellyünc
 Ioseph paranczolà hogy oda haytanác,
 Egész Aegyptusból ő lábás barmokat,
 Tehent, Louat, Samárt, Ósuért és Iuhokat,
 Így vőué meg Ioseph Buzán mind az Barmokat
 Hatod Eftendőben az kösség kiáltà,
 Ioseph nec aßt mongyác hogy nem titkolhattyác
 Mert az Gabonáért nincz már mit adnioc,
 Pénzeket barmokat mert mind kenyérre attrác.
 Láttya az mi Wrüc hogy nincz töb testünk
 És házunkhoz valo keués sánto földnél, (nél,
 Azért kérünc téged végy meg mind földestől,
 Hogy sörnyü halállal ne hallyunc meg ehséggel.
 Így véué meg Ioseph à sánto földeket,
 Aegyptus országba mind az köz nepeket,
 Minden tartománybà őket séllel küldé,
 Paranczola nekic hogy sántanác az földöt.
 Életekre buzát eleget adatà,
 Vetni magnac valót az felét adatà,
 Ioseph az köz nép nec törüenyét ki adà,

Királynac ötödét adnác az föld hasznából.

Ioseph azért mondà az egész kőtségenc,
Im ez mai napon titeket meg vőlec,
Pharao Királynac tulaydoni vattoc,
Mind ti és veletec az ti sánto földetec.

Iacob Aegyptusban mikor be ment vala,
Tizen ket Estendőt az vtán élt vala,
Sáz negyuen ket Estendős korában vala,
Iacob Gazon földén fiai közt meg halà.

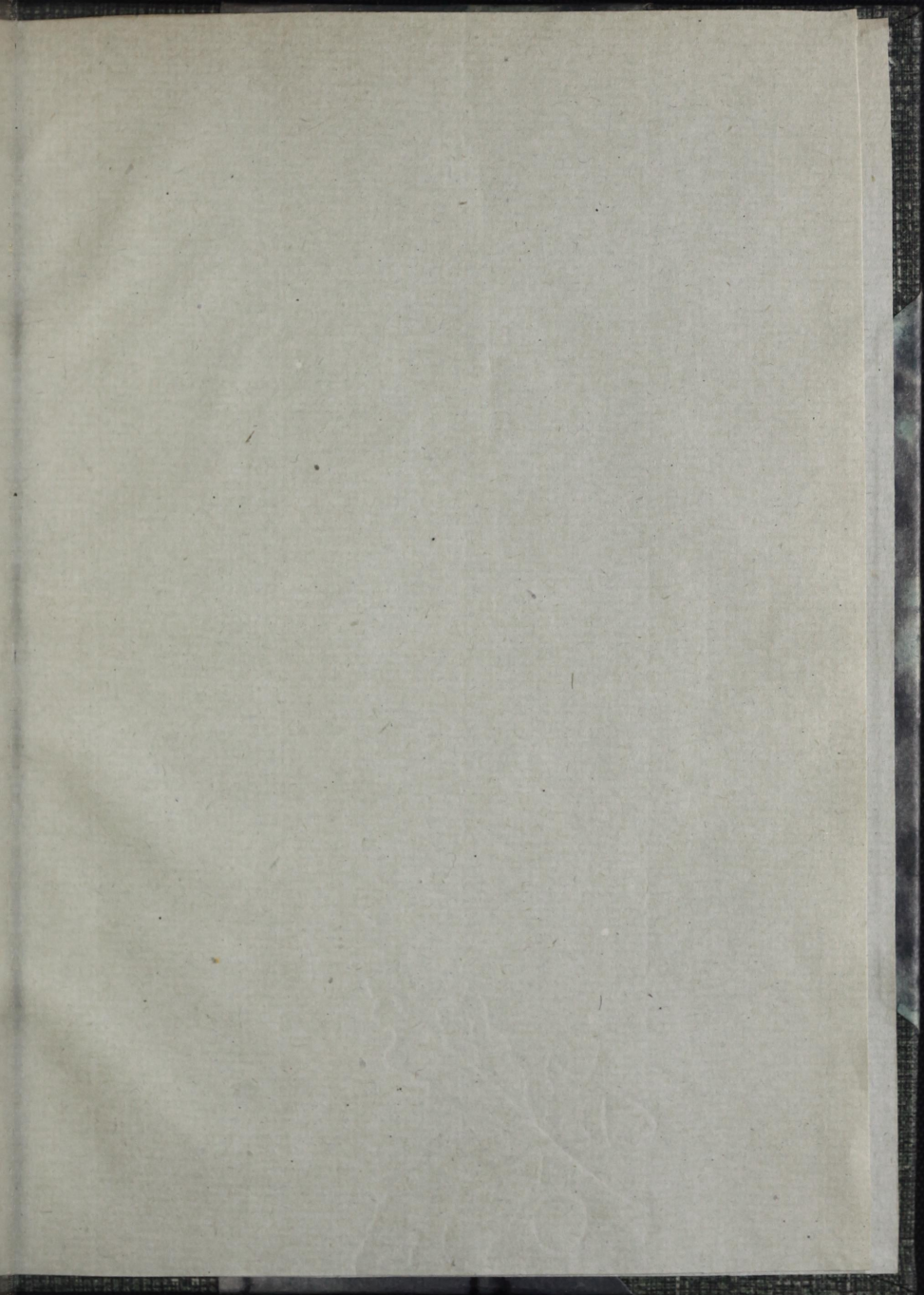
Izrael Iosephet azon meg esküte,
Testét Aegyptusba hogy el nem temetne,
De Canahám földére Attyafiaihoz vinne,
Az kettős Barlángba ötet el temetnéye.

Ezer öt sáz ötuen hat Estendő sámban,
Böytben az beteges Martius hauában,
Magát vigasztaluán haborusagában,
Nagy Bányai Mattyás szerze beteg ágyában.

M. ACADEMIA
KÖNYVTÁRA

FINIS.

Királynac ötödét adnác a
 Ioseph azért mondá
 Im ez mai napon titeket
 Pharao Királynac tulayd
 Mind ti és veletec az ti bá
 Iacob Aegyptusban
 Tizen két Éstendót az vt
 Száz negyuen két Éstendó
 Iacob Gazon földén fia
 Izrael Iosephet azon n
 Testét Aegyptusba hogy e
 De Canahám földére Att
 Az kettős Barlángba ötet
 Ezer öt száz ötuen hat
 Bőytben az beteges Mart
 Magát vigasztaluán habo
 Nagy Bányai Mattyás her

M. ACADEMIA
 KÖNYVTÁRA

FIN

